

У разговору за италијански дигитални часопис „Репорт Дифеса“ који је фокусиран на геополитику, националну и међународну безбедност, функционер Социјалистичке партије Србије Бранко Ружић је изнео неке ставове који се неће свидети ни његовом партијском шефу Ивици Дачићу, ни шефу владајуће коалиције Александру Вучићу

За разлику од Ивице Дачића, потпредседника Владе, министра унутрашњих послова и шефа Социјалистичке партије Србије (СПС), Бранко Ружић у интервјуу за италијански дигитални часопис „Репорт Дифеса“ каже да СПС на изборе треба да изађе самостално, под својим именом, са својим програмом и својим кандидатима.

Јер „грађани заслужују да знају за шта се социјалисти залажу и по чему се разликују од других политичких партија“, а „партија која постоји деценијама не сме да своди своју политичку будућност на чекање да други одреде колико ће места добити на изборној

листи“.

ЕУ је цивилизацијски избор Србије

Србија није формално напустила свој европски пут, али је изгубила драгоцену време, политички замајац и кредибилитет, прича даље Ружић.

„Европске интеграције не напредују кроз јавна саопштења или повремене изразе добре воље. Оне напредују кроз реформе које грађани могу да осете у свом свакодневном животу — у правосуђу, образовању, здравству, медијима и начину на који им јавне институције служе“, објашњава бивши министар просвете.

Сматра да је за Србију чланство у Европској унији „цивилзацијски, економски и институционални избор“, да земља треба да настави да развија конструктивне односе са Сједињеним Државама, Кином и Русијом, али да њена стратешка оријентација мора остати јасна.

„Земља која покушава да се креће истовремено у неколико супротних смерова на крају ризикује да се нађе без икаквог јасног смера“, каже Ружић.

Политичка стабилност се не мери телевизијским гостовањима

„Грађани све више сумњају да институције Републике Србије раде независно, да се владавина права подједнако односи на све, или да могу слободно да изразе своје политичке ставове без страха од последица“, казао је Ружић.

Сматра да извештаје које издају европске институције не би требало тумачити као акте непријатељства према Србији. Јер „када они изразе забринутост у вези са изборним условима, медијским слободама, независношћу правосуђа, корупцијом или третманом цивилног друштва, они се баве питањима на која и сами грађани Србије указују већ дуги

низ година“.

„Политичка стабилност се не мери митинзима, телевизијским гостовањима или парламентарном већином“, сматра функционер СПС-а.

Јер Србији су потребни „фер изборни услови, слободнији медији, јасно разграничење између државе и владајуће партије, као и правосуђе ослобођено политичког утицаја“.

Ко се боји младих људи

„Млади људи су вратили српском друштву веру да су јавни интерес, правда и одговорност и даље важни“, наставља Ружић.

Њихова енергија је показала да апатија није трајно стање и да постоје генерације које не желе да ћуте пред изазовима који ће обликовати њихову будућност. Студенти не дугују политичку лојалност никоме, и та независност представља једну од њихових највећих предности.

А “политичар који се плаши младих људи, њихових питања и њихове слободе, већ је изгубио контакт са друштвом. Одговорна власт разговара са њима, док их одговорна опозиција слуша”.

Враћање Србије у законске и уставне оквире

Да се обре на власти и да може да доноси одлуке, Ружић би прво „Влади вратио њену уставом дефинисану централну улогу у оквиру извршне власти“.

Министри би морали да одговарају за свој рад, институције да доносе одлуке у оквиру

својих законом дефинисаних надлежности, а јавна управа да служи грађанима, а не политичким центрима моћи.

„Формирао бих владу састављену од стручних и одговорних људи, са јасно дефинисаним циљевима и обавезом да грађанима полажу рачуне за постигнуте резултате. Велики државни уговори и буџетски расходи били би потпуно транспарентни, јавним предузећима би управљали људи бирани на основу знања и резултата, а правосуђе би коначно стекло пуну независност од политичког утицаја“, каже Ружић.

И подсећа да Владу мора да предводи премијер, да он мора да преузме одговорност и одговара и Парламенту и грађанима, те да би ти једноставни уставни принципи морали поново да постану стварност у Србији.

(Време)